

Joseph Ratzinger
BOG NAM JE BLIZU

Joseph Ratzinger
BOG NAM JE BLIZU
Evharistija: središče življenja

Naslov izvirnika: Gott ist uns nah

Prevedel: Janez Ferkolj

Jezikovni pregled: Janez Zupet

Oblikoval: Sine Kovič

Izdala in založila: Družina d.o.o.
v sodelovanju z Marijino kongregacijo SBD

Odgovarja: dr. Janez Gril

Tisk: Formatisk d. o. o.

Ljubljana 2005

© Sankt Ulrich Verlag

© Za slovensko izdajo Družina d. o. o.

Informacije o knjigah založbe Družina dobite na spletni strani
www.druzina.si.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

252:929 Ratzinger J.

BENEDICTUS XVI, papež

Bog nam je blizu / Joseph Ratzinger. - Ljubljana : Družina, 2005

ISBN 961-222-592-3

223356416

Spremna beseda

Bližina Boga, ki spreminja smrt v življenje

Kaj nam želi povedati zbirka pridig in homilij papeža Benedikta XVI., ki sta jo pripravili Marijina kongregacija slovenskih bogoslovcev in duhovnikov ter založba Družina? Odgovor je v naslovu knjige, približati Boga, ki nam je še posebno blizu v zakramentu svete evharistije.

Bog nas pozna in čaka v Jezusu Kristusu. Papež pravi, da ga ne smemo pustiti čakati, ampak moramo stopiti k njemu, ki ne želi biti za nas samo od zunaj, Bog v sebi in zase, ampak Bog v našem človeškem telesu, po našem duhovnem odnosu in privolitvi. Zato je tako pomemben naš svobodni 'da', kajti še tako lepo dejanje, še tako bogat dar, ne more mimo našega svobodne privolitve, ki jo Bog resno upošteva.

Papež se nam v tem delu ne predstavlja toliko kot teolog, mislec in raziskovalec, ampak predvsem kot pastir, duhovnik in škof, ki želi spodbuditi vernike k poglobljenemu in bolj zavzetemu obhajanju evharistije. Zato nas nagovarja s svojimi govori in homilijami, ki jih je imel ob različnih priložnostih, ko je želel ljudem približati 'skrivnost vseh skrivnosti' in jim predstaviti Božjo željo, da bi bil Bog z nami.

Skozi smrt v življenje

V teh razmišljanjih želi sveti oče predstaviti in osvetliti veliki zakrament svete evharistije kot spreminjanje smrti v življenje po ljubezni. Bolj, ko poti sveta drvijo v brezizhodno tragiko bivanja, jasneje bi morala zasijati skrivnost svete evharistije kot zdravilo nesmrtnosti in premagana smrt. Jezus, ki je Božji Sin in človek, prinaša po daru ljubezni preoblikovano smrt v življenje. S tem nam omogoča vstop k Očetu in polaga temelje za novo krvno bratstvo, občestvo med Bogom in ljudmi, ki ga ne bi mo-

gli sami vzpostaviti. Papež pravi, da je to tragika, ki visi nad toliko verstvi, ki imajo nejasen odgovor na ta krik. Evharistija je dotik smrti in zmaga nad njo, obenem pa tudi prostor praznovanja, kajti samo, kjer smrt najde odgovor, moremo resnično praznovati in postati svobodni.

Veličina Kristusove daritve je v tem, da ne ostane ločena od nas, kar bi nas omejilo na pasivnost, ampak je z nami, nas nosi, se z nami poistoveti. Naš greh postane Kristusov in njegovo življenje naše življenje. On tako rekoč zbira našo revščino, bolečino, upanje, pričakovanje, da moremo skupaj z njim darovati. Dejansko je prava daritev, molitev, hvalnica Bogu, v kateri se zahvaljujemo za vse, kar nam je storil v zgodovini, in se veselimo rodovitnosti njegove milosti.

Evharistija bodi, kar si

Vendar pa papež poudarja, da same besede postavitve ne zadoščajo za evharistijo, pridružiti se mora še vstajenje od mrtvih, v katerem Bog prevzame smrt in jo naredi za vrata v novo življenje. Tako se smrt, nelogičnost in paradoks preoblikujejo v privolitev, v dejanje ljubezni in češčenja. Vsi obredi črpajo moč iz velikonočne skrivnosti in vodijo k ustvarjanju nove povezave med nebom in zemljo, med preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo. Samo Kristus more izreči besede: 'To je moje telo' in s tem objeti vse čase in vse ljudi. Papež naglašča, da vzvišenost evharistije ni odvisna od naše pripravljenosti, pomembno pa je naše hrepenenje, priprava, ki jo v nas uresniči sam Kristus.

Vsekakor pa je po papeževih besedah treba pogled na evharistijo prečistiti. Po koncilu so bili poskusi, ki so v marsikaterem primeru vodili stran od njenega bistva, zato je tako pomembno odkriti njen pravi pomen in ga zaživeti v krščanski skupnosti. Potrebno je uporabiti vsa sredstva, govorjenje, molk, stojo, poslušanje, klečanje, tudi pesem nam pomaga, da častimo ljubezen, ki se sklanja v naše življenje. Evharistija je bolj resnična, kot so

stvari, s katerimi imamo vsak dan opravka. Po tej resničnosti moremo presojati tudi vso drugo stvarnost.

Papež se ustavi tudi pri nekaterih vprašanjih, ki so zlasti povezana s koncilsko prenovo bogoslužja. Pri tem se izkaže véliki poznavalec zgodovine liturgičnih obredov, v kateri se sprehaja po določenih poudarkih v različnih obdobjih in išče njihove prvobitne izraze. Njegova spoznanja nam bodo prav gotovo pomagala globlje razumevati drže in pomene pri obhajanju svetih skrivnosti.

Evharistija je zakrament velike noči, je praznik, v katerega je treba vstopiti. Pri tem ima še posebno vlogo mašni kanon, ki je nadaljevanje velikonočne hagaade. Papež poudarja, da je sedanja oblika maše sad dolgega razvoja, vendar se je treba vedno vračati h koreninam in izvoru – velikonočnemu dogodku. Pri tem se moramo zavedati, da evharistije ni mogoče prikrojiti po zamisli posameznikov ali po svoji zamisli, ker je dana vsej skupnosti kot dar Kristusa svoji Cerkvi. Papež se ustavi še pri nekaterih drugih vprašanjih v liturgiji, kot so prinašanje darov, oblika obhajila, njegova delitev, stoje ali na roke, potem ob vprašanju jezika in o hkratnem obhajanju ene evharistije na mnogih krajih.

Poglobiti češčenje svete evharistije

Globlje se je treba ovedeti vloge svetega obhajila, kaj je obhajilo, se nanj pripraviti in se z Jezusom v tišini pogovarjati. Papež pravi, da smo se prav tega odvadili. Odkriti moramo navdušenje in predanost v srečanju z evharističnim Jezusom. Zato je tako potrebna sposobnost češčenja, ki je izhod iz nas samih, priznavanje odnosa z Bogom, dar osvoboditve in tudi srečanje občestva. Če smo pri maši priča razlike med krstnim in službenim duhovništvom, pa je evharistično češčenje nekakšna verikala, v kateri se stikata. Tu smo vsi v drži češčenja in gradimo živo občestvo Cerkve. Iti k obhajilu zato pomeni stopiti v občestvo; če smo odprti za Kristusa, smo tudi za brata. Tako se češčenje pre-

naša na vsakdanje življenje, kot sveta maša, ki je raztegnjena na ves dan. Papež nas vabi, naj večkrat stopimo v cerkev, ko gremo mimo nje in se ustavimo pred Gospodom, ki nam je v evharistiji posebno blizu. Posebna vrsta češčenja so tudi procesije in praznik svetega Rešnjega telesa in krvi. Po eni strani je v tem izražena želja po notranjosti in skrivnosti svete evharistije, po drugi pa se s tem odpiramo v svet, ki tako potrebuje Kristusa in njegove ljubezni.

Češčenje Gospoda v zakramentu svete evharistije je tudi šola, kjer Kristus oblikuje našo vest in ustvarja notranji mir. Priča smo veliki zamračitvi vesti, zato je pomembno, da častimo Jezusa in s tem izostrimo svoje svetinje ter moralni pogled. Prav morala more spremeniti odnose in zaježiti nasilje. Seveda je treba najprej začeti ljubiti. Ljubezen in evharistija nas tako odpirata na veliko pot upanja in izpolnitve, ki jo prinaša vstali Kristus.

Bralcem želim, da bi se ob knjigi ogreli za Jezusovo evharistično navzočnost in našli novih spodbud za svojo rast v veri, upanju in ljubezni.

Primož Krečič

Kazalo

Primož Krečič: Spremna beseda	5
Joseph Ratzinger, Bog nam je blizu	9
Uvod	9
1. poglavje	11
Bog z nami in med nami	11
2. poglavje	23
Božji da in ljubezen ostane tudi v smrti.....	23
3. poglavje	35
Izvir življenja iz Gospodove strani, odprte v ljubeči daritvi.....	35
4. poglavje	47
Obed spravljenih – praznik vstajenja	47
5. poglavje	61
Gospodova bližina v zakramentu	61
6. poglavje	77
Navzočnost Gospodove bližine v vsakdanjem življenju	77
7. poglavje	85
Bog nam je blizu v naši vesti, v svoji besedi, v svoji osebni navzočnosti v evharistiji.....	85
8. poglavje	89
Stati pred Gospodom, hoditi z Gospodom klečati pred Gospodom	89

9. poglavje	95
Ker je en kruh, smo mi, ki nas je veliko, eno telo (1 Kor 10,17) ...	95
10. poglavje	97
Gospodov mir	97
11. poglavje	99
Cerkev vseh krajev in vseh časov	99
12. poglavje	101
Cerkev obstaja kot bogoslužje in v bogoslužju	101
13. poglavje	109
Tvoja bližina me osrečuje	109
Kazalo.....	125